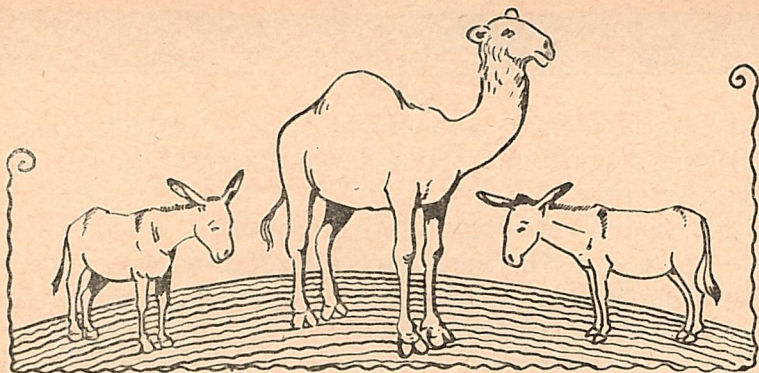

ЗАЩО КАМИЛАТА ИМА МАЛКИ УШИ

Когато Ной събралъ всичкитѣ животни предъ ковчега, който неговитѣ синове сковали, за да спасятъ праведнитѣ отъ потопа, той си рекълъ :

„Сигурно всичкитѣ тѣзи животни постоянно ще се каратъ помежду си и ще си дърпатъ ушитѣ. Затова, по-добре ще бжде, да имъ снемемъ ушитѣ, преди да влѣзатъ въвъ ковчега, и да имъ ги върнемъ обратно, когато дойде редъ да излѣзатъ“. Той наредилъ да заградятъ въвъ ковчега единъ дрешникъ и заповѣдалъ на синоветѣ си да взематъ ушитѣ на всѣко животно подъ редъ и да ги закачатъ въ него.

Първа дошла камилата; следъ нея конътъ, после кравата, кучето, агнето, прасето, котката, слона, заяка и най-подиръ магарето. И така, както бѣ заповѣдалъ Ной, всички оставили ушитѣ си въ дрешника, като въ замѣна на това получили билетъ, закаченъ на кордонъ, който тѣ окачили на шията си.

Благодарение на тази предварителна мѣрка, която Ной взелъ, презъ цѣлото време, докато траелъ потопътъ, животнитѣ живѣли помежду си тихо и мирно.

На четиредесетъ и първия день, когато потопътъ свършилъ, Ной казалъ на животнитѣ :

—Ето, времето се оправя наново. Потопътъ свърши. Азъ ще ви върна ушитѣ, и всѣко отъ васъ може да си отиде вече у дома.

И така всички животни минали подредъ презъ дрешника, и всѣко едно отъ тѣхъ получило ушитѣ си, следъ като представило своя номеръ.

Камилата дошла предпоследна. Въ дрешника